

Walne Zgromadzenie

Zarząd Stowarzyszenia na posiedzeniu w dniu 10.09.br. podjął uchwałę zwołania Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Członków na dzień 6 listopada, ponieważ w pracach Zarządu nie bierze udziału dwóch jego członków oraz istnieje wakat w Sądzie Koleżeńskim. Konieczność dokonania wyborów istnieje także ze względu na utworzenie w Pile oddziału Stowarzyszenia.

Otwarcie obrad ustalono na godzinę 9:00 z następującym porządkiem obrad:

1. Przywitanie zaproszonych gości
2. Konferencja z Ogólnopolską Federacją Stowarzyszeń Represjonowanych W Stanie Wojennym
3. Wybór prowadzącego zebranie oraz sekretarza
 - a/ wybór komisji skrutacyjnej oraz uchwał i wniosków
 - b/ wybory uzupełniające i sprawozdanie Zarządu oraz Komisji Rewizyjnej
4. Dyskusja i wolne wnioski
5. Podjęcie uchwał
6. Ogłoszenie wyników wyborów
7. Zamknięcie obrad i wspólny posiłek

Sprawozdanie Zarządu:

Stowarzyszenie nasze działa od 30.08.1998r. W skład Zarządu wchodzi 5 osób, z tego 3 osoby są czynnie działające: Elżbieta Jędrzejuk, Andrzej Cichy i Janusz Olewiński. Pan Krzysztof Goławski - w-ce przewodniczący, nie był obecny ani razu na żadnym spotkaniu, natomiast p. Maciej Kublikowski nie uczestniczy w spotkaniach od m-ca października ub. roku. Ponieważ został utworzony oddział Stowarzyszenia, aktywnych członków Zarządu winno być co najmniej 4 osoby. W obecnym składzie działalność Stowarzyszenia stoi pod znakiem zapytania.

W minionym okresie Zarząd spotkał się 10 razy, w tym kilkakrotnie z zarządem Komisji Związkowej NSZZ"S Członków Indywidualnych.

Spotkania Zarządu są otwarte, uczestniczą w nich przedstawiciele Komisji Rewizyjnej i Sądu Koleżeńkiego, a także zwykli członkowie.

W okresie świąt Bożego Narodzenia i Wielkiej Nocy zorganizowane były wspólnie z KZ"S" Członków Indywidualnych spotkania świąteczne.

W m-cu maju br. natomiast zorganizowany został wyjazd na ogólnopolską pielgrzymkę osób represjonowanych na Jasną Górę, a Mszę św. koncelebrował nasz kapłan ks. Józef Miszczuk.

W sprawie zabezpieczenia interesów osób represjonowanych występowaliśmy wielokrotnie m.in. do uczestników Międzynarodowego Kongresu Obrońców

Praw Człowieka, przewodniczących wszystkich Zarządów Regionów „Solidarności”, przewodniczącego AWS i „S” p. M. Krzaklewskiego i władz RP.

Nasz *Raport* z 26 sierpnia oraz *Biuletyn informacyjny* wydawany nieregularnie zawiera informacje bardziej szczegółowe z naszych działań.

W sprawie pociągnięcia do odpowiedzialności osób katujących internowanych w obozie w Kwidzynie wystąpiliśmy z pismem do stosownych władz sądowych.

W celu integracji naszego środowiska do środków masowego przekazu przekazywane były (i są) informacje o naszym istnieniu.

Zainteresowanie jest duże w całym kraju i tak np. 14 sierpnia br. na zaproszenie sekcji krajowej energetyków, elektryków, elektroników NSZZ"S" przebywał w Niepokalanowie przew. Zarządu Janusz Olewiński. Owocem tego spotkania było zaoferowanie ścisłej współpracy z naszymi strukturami na szczeblu regionalnym, jak i krajowym.

Następnie 27 sierpnia Janusz Olewiński wraz z członkiem Komisji Rewizyjnej był obecny na zorganizowanym przez Komisję Krajową „S” spotkaniu przedstawicieli osób represjonowanych w Gdańsku. Oprócz chęci objęcia nas „opieką”, zaproponowano represjonowanym utworzenie archiwum, muzeum i stawianie pomników. Po 10 latach od „okrągłego stołu” tyle miano do zaoferowania represjonowanym członkom własnego związku.

Na początku września przewodniczący Zarządu wraz z przewodniczącym KR przebywali w Wiśle na spotkaniu zarządu Ogólnopolskiej Federacji i stowarzyszenia śląskiego. Członek KK i zarazem szef krajowej górniczej „S” zaoferował współpracę i reprezentowanie nas na KK. Również przew. ZR Śląsko-Dąbrowskiego „S” zadeklarował pomoc i ścisłą współpracę z naszymi strukturami.

Także w m-cu października na zaproszenie przez tamtejszą „S” Janusz Olewiński odwiedzi Poznań, gdzie kilka osób zadeklarowało wolę przystąpienia do naszego Stowarzyszenia.

Wiele osób z całego kraju listownie lub telefonicznie zwraca się o informacje i kontakt oraz deklaracje i nasz statut. Dotychczas każdy otrzymuje wszelkie materiały. Utrzymujemy kontakty z Warmią i Mazurami, Elblągiem i Pomorzem, Wielkopolską i Śląskiem, a także z całym Podlasiem i centralną Polską łącznie z Warszawą.

Nasi członkowie to osoby m.in. z za Buga (Wyszków, Mielnik) Warszawy i Poznania, a także z naszego Podlasia. W Pile posiadamy Oddział Stowarzyszenia.

Ponadto nasi przedstawiciele biorą aktywny udział w pracach Ogólnopolskiej Federacji Stowarzyszeń Represjonowanych W Stanie Wojennym. 3 osoby z naszego Stowarzyszenia wchodzi w skład władz Federacji, a mianowicie Janusz Olewiński jako w-ce przewodniczący

Federacji, Andrzej Cichy członek Zarządu i Marek Michałowski czł. komisji rewizyjnej.

Stowarzyszenie we wrześniu otrzymało lokal przy ul. Świętojańskiej 4.

Ostatnio Zarząd spotkał się z w-ce prezydentem A.Silnym w sprawie pomocy socjalnej naszym członkom znajdującym się w trudnej sytuacji. Koszty działalności stowarzyszenia w tym wyjazdów, pokrywane są z funduszy Stowarzyszenia.

Stowarzyszenie długów nie posiada, stan naszego konta jest symboliczny.

Zarząd zachęca członków do większej aktywności dla wspólnego dobra naszego środowiska.

Przyjęcia

W okresie letnim do naszego Stowarzyszenia przystąpiło wiele osób m.in. z Wyszkowa, Poznania, Warszawy a także Siedlec. W Pile natomiast powołany zostało oddział Stowarzyszenia.

Jubileusz

W lipcu br delegacja Stowarzyszenia wraz z „S” złożyła wizytę ks. b-powi Janowi Mazurowi z okazji 50-lecia kapłaństwa. Przewodniczący Janusz Olewiński podkreślił ogromny wkład ks. biskupa włożony w pomoc represjonowanym i ich rodzinom w latach 80-tych. Powołany Diecezjalny Komitet Charytatywno-Społeczny – jeden z najsprawniej działających w Polsce, obejmował pomocą całą Diecezję Podlaską, a także działał daleko poza jej granicami.

Za tę pracę składamy dostojnemu **Jubilatowi** serdeczne „*Bóg zapłać*”.

Zaproszenie

14 sierpnia przewodniczący Zarządu Stowarzyszenia wziął udział w uroczystościach w Niepokalanowie na zaproszenie ogólnopolskiej struktury elektryków, energetyków i elektroników. Na spotkaniu uhonorowani zostali b.internowani i działacze „S”. Niespodziewanie wyróżniony został także Janusz Olewiński za działalność na rzecz poszkodowanych członków „S”, któremu wręczono upominek.

Gospodarze spotkania zaproponowali współpracę z naszymi strukturami.

J.Olewiński zapoznał członka Komisji Krajowej „S” p.Kazimierza Grajcarka z problemami członków związku poszkodowanych w latach 80-tych, informując zarazem o kierowaniu na adres KK wielu monitów i pism. P.Grajcarek oświadczył, iż nigdy nie dyskutowano na posiedzeniach Komisji Krajowej o represjonowanych członkach związku.. Obiecał jednak podjęcie działań w tej sprawie.

Rocznica

14 sierpnia br. minęło 17 lat od pacyfikacji obozu internowanych w Kwidzynie, w wyniku której wiele osób doznało trwałego uszkodzenia ciała. Poszkodowani do chwili obecnej nie otrzymali żadnego zadośćuczynienia. Oprawcy nie ponieśli żadnej konsekwencji.

Raport

W sprawie działań Stowarzyszenia Internowanych i Represjonowanych z siedzibą w Siedlcach na rzecz członków i działaczy NSZZ”S” represjonowanych w latach 1980-1989:

Wielu działaczy w latach 80-tych w wyniku srogich represji doznanym od totalitarnego systemu utraciło pracę (ciągłość i świadczenia z tym związane), mienie (poprzez konfiskaty), zdrowie – w wyniku pobicia zostali kalekami, inwalidami (np. w obozie internowania w Kwidzynie) czy potracili życie. Przez całe lata do chwili obecnej nikt absolutnie nie interesował się losem tych ludzi i ich rodzin. Grupa byłych represjonowanych działaczy NSZZ”S” w styczniu 1998r skierowała na ręce przew. NSZZ „S., p.Mariana Krzaklewskiego zbiorowy list dot. uregulowania spraw członków „S”, którzy doznali trwałych szkód w wyniku represji. Wiosną 1998r, kiedy odbywały się regionalne zjazdy „S” występowaliśmy do zarządów regionów z wnioskami o podjęcie działań. Ponieważ nie było żadnej reakcji ze strony władz związku powołaliśmy Stowarzyszenie Internowanych i Represjonowanych w celu obrony interesów członków „S” represjonowanych w okresie od początku stanu wojennego do roku 1989. Na Krajowy Walny Zjazd delegatów NSZZ”S”, który odbył się we wrześniu 1998r, przedłożyliśmy, za pośrednictwem delegata na tenże zjazd, wniosek z trzema projektami następujących uchwał:

1. WZD NSZZ”S” składa hołd wszystkim osobom prześladowanym w latach 1980-1989 za obronę NSZZ”S” i za istnienie Związku po dzień dzisiejszy. Szczególne podziękowania i zobowiązania związku należą się tym działaczom i ich rodzinom, którzy ponieśli śmierć lub doznali trwałego uszkodzenia ciała stając się kalekami, inwalidami i wszystkim, którzy byli w szczególny sposób represjonowani przez system komunistyczny.

Stając w pierwszym szeregu w obronie Związku, suwerenności Polski i praw każdego człowieka na polskiej ziemi nasi koledzy bardzo dobrze wypełnili swój obowiązek.

2. WZD NSZZ”S” zobowiązuje Komisję Krajową do podjęcia inicjatywy ustawodawczej w sprawie zadośćuczynienia osobom poszkodowanym (szczególnie inwalidom, kalekom) w wyniku represji komunistycznych, jakich doznali w okresie lat 1980-1989 pracując w strukturach NSZZ”S”.

3. WZD NSZZ”S” przyjmuje z zadowoleniem tworzenie przez najlepszych działaczy „S” z lat 80-tych struktur stowarzyszeń osób prześladowanych, ich rodzin i osób

wspierających mających na celu integrację środowiska opozycji niepodległościowej i solidarnościowej z okresu 1980-1989.

WZD zobowiązuje Komisję Krajową do udzielenia wszechstronnej pomocy tym stowarzyszeniom również poprzez Regiony i wszystkie struktury Związku.

Krajowy Zjazd podjął tylko jedną uchwałę (nr.15) o treści: "Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ"Ś" zobowiązuje KK do podjęcia działań na rzecz osób lub rodzin osób, które zostały poszkodowane przez komunistyczny system i niejednokrotnie straciły życie lub zdrowie w obronie wolności, sprawiedliwości i „Solidarności”. Działania te powinny spowodować wypłacenie stosownych odszkodowań przez rząd RP".

Ponieważ uchwała pozostaje tylko pustym zapisem, 18.01.1999r do Komisji Krajowej „Ś” skierowany zostaje fax oraz pismo dot. braku działań odnośnie realizacji w/w uchwały. Kolejne faxy i pisma wystosowane zostają 5 marca i 27 kwietnia br. do sekretarza Komisji Krajowej NSZZ"Ś" p.Józefa Niemca. Również w m-cu kwietniu i maju tego roku występujemy do przewodniczących zarządów regionów z prośbą o podjęcie przez struktury regionalne proponowanych przez nas uchwał, a mianowicie:

1. WZD NSZZ"Ś" Regionu... przyjmuje jako priorytetowe dla Regionu wykonanie uchwały nr.15 ws. zadośćuczynienia poszkodowanym przez system komunistyczny, podjętej przez Krajowy WZD NSZZ"Ś".
2. WZD NSZZ"Ś" Regionu... zobowiązuje przewodniczącego regionu do wystąpienia w ciągu 7 dni do Komisji Krajowej w sprawie pilnego zrealizowania uchwały nr.15 Krajowego WZD NSZZ"Ś".
3. WZD NSZZ"Ś" Regionu... zobowiązuje Zarząd regionu do nawiązania w regionie współpracy ze strukturami stowarzyszeń represjonowanych z lat 80-tych, których działacze stanowili wówczas rdzeń NSZZ "Solidarność".

18 maja 1999r na ręce przew. NSZZ"Ś" p.Mariana Krzaklewskiego (na adres KK w Gdańsku i AWS-u w Warszawie) wystosowane zostają kolejne faxy i pisma z prośbą o podjęcie działań na rzecz poszkodowanych członków NSZZ"Ś".

30 czerwca br. Stowarzyszenie nasze wraz z Komisją Związkową „Ś” Członków Indywidualnych ślą dalsze pisma do przew. M.Krzaklewskiego.

Wszystkie pisma, faxy i monity kierowane do władz krajowych NSZZ"Ś" pozostają bez jakiegokolwiek reakcji. Pisma podobnej treści (również z innych stowarzyszeń i Ogólnopolskiej Federacji), prócz władz „Ś” otrzymali także władze AWS-u.

Do dnia dzisiejszego żadne kroki nie zostały podjęte przez związek w sprawie realizacji uchwały nr.15 Krajowego WZD NSZZ"Ś".

Należy podkreślić, że nie tylko powyższa uchwała nie jest realizowana, lecz także Statut związku nie jest przestrzegany w punktach dot. działalności na rzecz własnych członków, którymi jesteśmy.

W wyniku bierności władz „Ś” w obronie interesów swoich i to najlepszych członków, pomimo upływu ponad 10 lat od „okrągłego stołu”, jako działacze NSZZ"Ś", (pozostając nadal członkami związku), postanowiliśmy powołać własne struktury w poszczególnych regionach Kraju. Natomiast dla skuteczniejszego działania i koordynowania naszych działań na szczeblu krajowym wyłoniliśmy reprezentację naszych stowarzyszeń powołując Ogólnopolską Federację Stowarzyszeń Represjonowanych W Stanie Wojennym.

Propozycja

W-ce przewodniczący Komisji Krajowej „Solidarności” 27 sierpnia br. zaproponował działaczom represjonowanym własnego związku stawianie pomników, utworzenie muzeum i archiwum.

Podobno debatowano o tym przez prawie rok cały.

O żyjących poszkodowanych członkach związku do chwili obecnej nie debatowano.

Nie dziękujemy, ale gratulujemy pomysłowi.

Odpowiedzi

Cytujemy niektóre fragmenty odpowiedzi na nasze pisma w sprawie zadośćuczynienia i realizacji uchwały sejmowej z 18.06.98r.:

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów: „...informację o trudnej sytuacji materialnej członków Stowarzyszenia przekazaliśmy...do Wydziału Zdrowia i Opieki Społecznej Urzędu Miejskiego w Siedlcach...”.

Kancelaria Sejmu: „...potwierdzamy wpływ listu...skierowanego do Marszałka Sejmu RP”.

Koło poselskie: „Nasze Koło”: „...AWS...stale i konsekwentnie odrzucał nasze stanowisko – nie tylko w tej sprawie...”.

Ministerstwo Pracy i Polityki Socjalnej: „...zapraszam przedstawicieli...na spotkanie...w celu uzyskania stosownej wiedzy o zasadach i formach udzielanych świadczeń przez pomoc społeczną...”.

Wypowiedzi

Z zielonogórskiego:”...24 września...wybrałem się do was (do Siedlec) osobiście i dojechałem do Rembertowa...gdzie pociąg stał, więc wróciłem do W-wy...”.

Z Bytomia: „...czuję się rozzaczarowany tym, co oferuje... pro solidarnościowy rząd. Aż mi wstyd...”.

Komisja Zakładowa „Ś”: „...co raz trudniej działaczom Komisji Zakładowych realizować statut, bowiem członkowie zarządu regionu zachowują się jak skostniała biurokracja...”.

Z W-wy: „...w skutek prześladowań...w moim nieszczęściu...nikt nie podał mi ręki...”.

Komunikat

Osoby, które były w latach 80-tych z przyczyn politycznych skazane, tymczasowo aresztowane lub przeciwko nim prowadzone było postępowanie karne, mają możliwość otrzymania odszkodowania oraz zadośćuczynienia.

Wszystkie osoby pokrzywdzone mogą wnieść kasację od prawomocnego orzeczenia za pośrednictwem ministra sprawiedliwości (prokuratora generalnego) lub rzecznika praw obywatelskich.

Pani minister Suchocka informuje że: "dochodzenie rekompensaty przez osoby internowane może być dopuszczalne o ile zostałyby ono potraktowane jako równoznaczne tymczasowemu aresztowaniu". Pani minister jednak nie wyjaśnia czy internowanie jest równoznaczne tymczasowemu aresztowaniu.

Wiadomym jest powszechnie, że internowani podlegali regulaminowi więziennemu dla tymczasowo aresztowanych..

Przewodniczący Zarządu zwrócił się do jednego z posłów o złożenie interpelacji w sprawie wyjaśnienia, czy internowanie jest równoznaczne tymczasowemu aresztowaniu. Jeżeli nie jest równoznaczne, wniesiony ma być wniosek dot. stosownej poprawki.

Informujemy, że osobom represjonowanym oraz pozostałym po nich członkom rodziny może być przyznana emerytura lub renta.

Nagrody?

Ze źródeł b.dobrze poinformowanych dowiedzieliśmy się, że pewna liczba osób z kręgów lewicy laickiej o znanych i głośnych nazwiskach otrzymała (po 1989r w uzgodnieniu z dygnitarzami komunistycznymi), ogromne nagrody pieniężne za działalność w opozycji! Wśród nich są także osoby z Siedlec, ale bynajmniej nie poszkodowani, których to nie dotyczyło. Całą tę akcję przeprowadzono w tajemnicy przed członkami „S”.

Stanowisko

Komisja Związkowa NSZZ „Solidarność” Członków Indywidualnych w Siedlcach z wielkim niepokojem obserwuje spadek poparcia dla „S” przez społeczeństwo. Masowe akcje protestacyjne wielu środowisk, w tym solidarnościowych, są tego dobitnym przykładem.

Pomimo, że trzonem prawicy i AWS-u jest NSZZ „S”, szeregowi członkowie związku lekceważeni są przez własną organizację ze zwalnianiem z pracy włącznie. Buta i arogancja niektórych liderów, niechęć do własnego elektoratu, powierzanie odpowiedzialnych stanowisk komunistom i SB-kom w całym kraju i wspieranie ich przez wiele ogniw „S”, ani o centymetr nie pchnie reform do

przodu. Od chwili przejścia władzy przez AWS, a tym samym „S”, prawica w oczach społeczeństwa nie zanotowała ani jednego sukcesu. Natomiast cały dorobek milionów członków „S” z pokolenia lat 80-tych jest marnotrawiony. Penetracja na najwyższych (i nie tylko) szczeblach ruchu solidarnościowego przez agenturę komunistyczną, przy milczącej zgodzie wielu przywódców związku, dopełnia czary goryczy. To, że wielu czołowych liderów „S” okazuje się zwykłymi konfidentami ośmiesza związek, a także cały ruch prawicowy oraz powoduje odmowę poparcia społecznego, które kapusiów popierać nie ma najmniejszej ochoty.

Przypominamy, że związek zawodowy „S”, który budowaliśmy w ubiegłym dziesięcioleciu liczył ponad 10 mln członków – dzisiaj ma zaledwie 10% tego stanu i żadnego poparcia nawet wśród własnego środowiska.

Komisja Związkowa wzywa przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ „S” Mariana Krzaklewskiego do podjęcia natychmiastowych i nadzwyczajnych kroków, celem zahamowania niszczenia związku od środka.

Stoimy na stanowisku, że należałoby natychmiast:

- 1. oczyścić związek z agentury komunistycznej i konfidentów poprzez zweryfikowanie władz związkowych z dokonaniem wyborów wszędzie tam, gdzie to jest konieczne,*
- 2. odważnie sięgnąć głęboko do własnego zaplecza po działaczy „S” prawych i uczciwych, którzy nie sprzeniewierzyli się ideałom i wartościom „S” oraz sprawdzili się w najtrudniejszym okresie w latach 80-tych, oddając i poświęcając za sprawę swoje własne zdrowie i życie,*
- 3. przewodniczący Komisji Krajowej związku winien otoczyć się działaczami sprawdzonymi w pracy na rzecz członków „S”, a nie agenturą i konfidentami rozkładającymi związek od wewnątrz.*

Komisja Związkowa pragnie zwrócić uwagę, że za to, co zrobimy dzisiaj przyszłe pokolenia będą nas albo przeklinać, albo błogosławić.

Siedlce dnia 27.09.1999r.

Spotkanie

23.10.br w gmachu Senatu RP odbyło się spotkanie zarządu Ogólnopolskiej Federacji z Senacką Komisją Praw Człowieka i Praworządności Spotkanie poświęcone było omówieniu problemów osób represjonowanych w latach 80-tych.

Informujemy, że do Stowarzyszenia mogą należeć osoby (i ich rodziny) czynnie zwalczające totalitarny system w latach 80-tych.

Adres Stowarzyszenia: PL-08-119 Siedlce ul.Batorego 1/40 lub Świętojańska 4, tel.(+48 25) 644-13-51, tel/fax (+48 25) 632-70-10.

Konto bankowe: Bank Spółdzielczy nr. 91940007-2613-2700-61 w Siedlcach.

Numer zamknięto w m-cu listopadzie AD1999.
Biuletyn do użytku wewnętrznego.